

изградено тъй леко и мило между листата, сѣкашъ бѣше люлка, която вѣтърътъ полюлѣва.

Шестъмѣнинки яйчица съ капчици имаше вжтрѣ; тѣ се поразмѣстиха страхливо на страни.

— У! — извикаха тѣ, — какъ ни натискашъ!

Ала туй не помогна нищо.

„Тукъ съмъ и тукъ ще си остана“, мислѣше си кукувичето яйце, па взе да се навира, додѣ зае най-хубавото мѣсто, а послѣ миряса и не се помръдна вече.

— Виждамъ, че и тоя пѣтъ улучихъ добрѣ, — рече си кукувицата, тукъ си съвсѣмъ добрѣ натъкмено. Имашъ другари, въздухъ, слънце, безплатно училище, а за всичко друго ще се грижатъ новитѣ ти родители. Значи, азъ тука речи съвсѣмъ не трѣбвамъ.

Съ тия думи кукувицата погледна прѣдоволна още веднажъ къмъ гнѣздото, вирна важно опашка и хвъркна.

Далече нѣйдѣ въ гората се чу нейното: „Ку-ку, кук-ку-ку“, сѣкашъ бѣ сторила бо-зна какво чудо.

## 2. Дѣтето

Надвечерь се върнаха вжщи и ступанитѣ на мѣничкото гнѣздо-люлка отъ обичната имъ слѣд-обѣдна разходка.

Ехъ, какъ се зачудиха тѣ!

— Хубавъ подаръкъ — не ще дума! — рече мжжкото синигерче и почеса съмнително глава, — я вижъ, миличка, чуждо яйце въ гнѣздото!

— Боже-Господи! — изписука женското и заплѣска отчаяно крилца, — още едно, пѣкъ ни е тъй тѣсно вжщи! Какво ще стане сега?

— Само не викай тъй! — отвърна мжжкото ядо-сано, — сѣкашъ туй ще ти помогне нѣщо. Това е кукувиче яйце, истинско голѣмо кукувиче яйце, но нѣма що; дошло веднажъ, не остава освѣнъ да го измжтимъ съ другитѣ; я току почвай веднага.